

Bakalářská práce studentky **Karolíny Kejvalové** s názvem „*Korespondence věnného města Hradce Králové z roku 1589 ve světle dochovaných register*“ si klade za cíl, jak je z názvu zřejmé, analyzovat dochované koncepty misivů z roku 1589, které hradecká městská rada adresovala okolní nižší šlechtě a erbovním měšťanům. Dochované zápisy tak reprezentují pouze zlomek z celkové produkce expedované hradecké korespondence. Vysoká specializace dochované pomocné kancelářské knihy současně dokládá vyspělost hradecké úřední činnosti. Tuto skutečnost, na níž studentka v průběhu pročitání práce zmiňuje, by bylo vhodné vyzdvihnout již v úvodu a precizněji formulovat v závěru.

Práce čítá i s přílohou celkem 115 stran. Po obligatorním úvodu, v němž autorka srozumitelně představila cíl své bakalářské práce a představila základní literaturu k tématu (zde bych neuváděla, že se v poslední době tématu komunikace věnuje V. Bůžek, který své studie napsal v 90. letech 20. století), se věnovala nejprve dějinám města Hradce Králové se zvláštním zaměřením na dobu vzniku pramene (s. 5-9), aby představila prostředí, v jehož rámci byly jednotlivé záležitosti řešeny. Je třeba vyzdvihnout, že se jí podařilo vytvořit vyvážený a funkční text. Současně si však již na tomto místě čtenář povšimne nezvyklého použití poznámkového aparátu ve formě minuskulních liter, které s ohledem na svoji periodickou obnovu na počátku každé strany neumožňují odkazy v průběhu textu na jiné poznámky. Naproti tomu je již v těchto pasážích chvályhodné, že si studentka osvojila podobu citační normy, kterou až na drobné výjimky bez problémů v práci používá. Taktéž jazyková úroveň práce je již od počátku na velmi dobré úrovni.

Druhou a třetí část své práce studentka zaměřila na diplomatický a paleografický rozbor pramene a na chronologický rozbor zápisů, čímž prokázala osvojení si znalostí a dovedností v této oblasti pomocných věd historických (s. 9-15). V případě paleografického rozboru potvrdila dosavadní poznání, že v kanceláři pracovali tři radní písaři, výzkumem datačních formulí určila, ve které dny byly misivy vyhotovovány a kdy v průběhu roku nastávala období volna. Texty jsou vhodně doplněny obrazovým materiálem i tabelárními přehledy. Čtvrtá kapitola pojednává o instituci městských poslů v době předbělohorské, kdy studentka využila dosavadní poznatky, které vhodně doplnila vlastním pramenným výzkumem (s. 18-19).

Jádro práce pak spočívá v kapitole páté. Studentka nejprve shrnula výsledky svého bádání a představila typologii zápisů, které dohledala v dochovaných registrech k roku 1589. Celkem pracovala s 418 zápisy, které byly zaznamenány v 392 záležitostech. Jak sama

upozorňuje, většina kauz se vyřešila po prvním korespondenčním styku. Z hlediska frekvence pak byly za nejčastěji projednávané záležitosti určeny majetkoprávní věci, konkrétně pak vymáhání dlužních pohledávek. Autorka vhodně doplnila svůj rozbor o velmi pracně vyhotovené a srozumitelně koncipované tabelární zpracování všech záznamů, které se hlásí do roku 1589 (s. 24-106); svým rozsahem se tato část stává hlavním komponentem předkládané bakalářské práce. I v této kapitole studentka prokazuje, že je připravena k náročnějšímu pramennému výzkumu, který vedle paleografických dovedností, kdy pracovala s méně úhledně zapsanými koncepty odesílané korespondence, předpokládá i znalost správních a právních aspektů obsažených v jednotlivých zápisech, a to v nejednom případě ve velmi zkratkovité podobě.

Po závěru, v němž bych uvítala větší komparaci s dosavadními pracemi mapujícími danou problematiku v hradeckém prostředí, následuje soupis pramenů a literatury a vhodně zvolená a vypracovaná textová příloha v podobě edice několika vybraných zápisů, které reprezentují nejčastěji projednávané záležitosti.

I přes několik výtek, které v posudku zazněly, považuji předkládanou bakalářskou práci za kvalitní badatelský počín a doporučuji ji k obhajobě.

PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.